

Sygn. akt I C 2036/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: staż. Judyta Pukownik

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2016 w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. C.

przeciwko M. J. (1)

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. oddała powództwo,

2. zasądza od J. C. na rzecz M. J. (1) kwotę 1.217 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

IC 2036/15

UZASADNIENIE

Powódka J. C., w powództwie wniesionym przeciwko M. J. (1), domagała się pozbawienia wykonalności, w całości, tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego sporządzonego dnia 16 kwietnia 2015 r. przed notariuszem w G. P. K. (1)(...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 12 października 2015r. w sprawie XIII 1 Co 4055/15. Domagała się ponadto zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu a także wniosła o zabezpieczenie roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1273/15 prowadzonego przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku M. J. (2).

W uzasadnieniu powódka wskazała, że kwestionowany akt notarialny dotyczył sprzedaży przez M. J. (1) na rzecz powódki udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością za cenę 40.100 zł płatną w sześciu ratach, z których dwie zostały przez powódkę zapłacone, co zmniejszyło należność do sumy 20.100 zł. Pismem z dnia 7 lipca 2015r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 21.437,48 zł stanowiącej wierzytelność przelaną na powódkę w dniu 7 lipca 2015r, przez spółkę (...) Sp. z o.o. w S.. Przelana wierzytelność stanowi połowę kwoty należną spółce od pozwanego z tytułu nierozliczonych płatności dokonanych przez tegoż w czasie, gdy pełnił funkcję prezesa zarządu spółki. Płatności te nie zostały udokumentowane fakturami VAT i pomimo wielokrotnych wezwań ze strony spółki, pozwany z tych kwot się nie rozliczył. Brak udokumentowania transakcji środkami spółki naraża spółkę na stratę, ponieważ nie może ona rozliczyć się z Urzędem Skarbowym z prowadzonej działalności, odliczyć sobie podatku VAT i jest narażona na odpowiedzialność karno – skarbową. W okresie gdy pozwany był prezesem zarządu, jako jedyny miał dostęp do rachunku bankowego spółki, dysponował jej kartą płatniczą a tym samym wszystkimi zebranymi tam pieniędzmi. W wyniku działalności pozwanego jako prezesa zarządu, ze środków (...) spółki (...) kwota 42.874,96 zł, której prawidłowego wydatkowania pozwany nie wykazał odpowiednimi dokumentami księgowymi, mimo że to

sam pozwany sporządził wykaz nierozliczonych płatności. Powódka zaprzeczyła jakoby wydatki wskazane w wykazie nierozliczonych płatności były wydatkami spółki, wskazując, że były to wydatki osobiste pozwanego dokonywane ze środków finansowych spółki. Zdaniem powódki, środki te pozwany inwestował w prowadzoną przez siebie równoległe z uczestnictwem w spółce działalność gospodarczą, konkurencyjną w stosunku do działalności spółki (...) sp. z o.o. Wezwanie do zapłaty z dnia 7 lipca 2015r. nie odniosło oczekiwanego przez powódkę rezultatu, zatem pismem z dnia 23 lipca 2015r. powódka dokonała potrącenia wierzytelności przysługującej jej wobec pozwanego w kwocie 21.437,48 zł z przysługującą pozwanemu wobec niej wierzytelnością w łącznej kwocie 20.100 zł wynikającą z umowy sprzedaży udziałów. Oświadczenie o potrąceniu pozwany odebrał w dniu 28 lipca 2015r. Pozwany nie uznał potrącenia za skuteczne, wobec czego, uzyskawszy klauzulę wykonalności, wszczął egzekucję przeciwko powódce. Zdaniem powódki wierzytelność wobec pozwanego nie istnieje, bowiem wygasła na skutek częściowej spłaty oraz potrącenia. Zważywszy, że oświadczenie o potrąceniu zostało odebrane przez pozwanego po dacie płatności trzeciej, wynikającej z umowy sprzedaży udziałów, raty, cała należność wynikająca z umowy była już wymagalna. Zgodnie bowiem z zapisem umowy, w przypadku zwłoki z zapłatą którejkolwiek części ceny, reszta pozostałych do zapłaty rat staje się natychmiast wymagalna.

Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2015 r. Sąd udzielił powódce J. C. zabezpieczenia roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku M. J. (2) w sprawie Km 1273/15, do czasu prawomocnego rozpatrzenia sprawy niniejszej.

W odpowiedzi na pozew pozwany domagał się oddalenia powództwa na koszt powódki. W uzasadnieniu zaprzeczył twierdzeniom J. C., jakoby wykorzystywał środki (...) sp. z o.o. w S. w celach prywatnych oraz, że nie rozliczył się ze spółką z wydawanych środków finansowych teje. Zdaniem pozwanego, nie doszło do skutecznego potrącenia, na które powołują się powodowie. Na spotkaniu (...) sp. z o.o. w dniu 13 kwietnia 2015r. pozwany przekazał J. C. dokumenty spółki, w tym, sporządzone przez M. J. (1) w arkuszu kalkulacyjnym, zestawienie zawierające wydatki na rzecz spółki poniesione przez pozwanego wraz z, posiadanymi przez pozwanego, fakturami oraz innymi dokumentami potwierdzającymi poniesione wydatki. Podczas tego spotkania pozwany dowiedział się, że powódka i drugi wspólnik P. K. (2) oczekują od niego usunięcia się ze spółki i sprzedaży im posiadanych udziałów. Nie widząc, w tych okolicznościach, możliwości dalszej współpracy ze wspólnikami, M. J. (1) przystał na powyższe, ustalając cenę sprzedaży udziałów na kwotę 79.863,03 zł stanowiącą równowartość środków pozwanego wniesionych do spółki, w tym 19.500 zł wpłaconych na rachunek spółki i 50.363,03 zł wyłożonych na potrzeby spółki z własnej kieszeni pozwanego. Powódka i P. K. (2) przystali na powyższe, przy czym płatność miała nastąpić w ratach. Strony umówiły się, że powódka zweryfikuje poprawność zestawienia przygotowanego przez pozwanego. Dowiedziawszy się od powódki, że wszystko jest w porządku, pozwany umówił notariusza i w dniu 16 kwietnia 2015r. doszło do zawarcia umowy sprzedaży udziałów, w której powodowie poddali się egzekucji z aktu notarialnego stosownie do treści art.777§1 p 4 kpc odnośnie każdej z rat, które zobowiązani byli zapłacić. Zdaniem pozwanego wierzytelność spółki wobec niego, przelana po połowie na J. C. i P. K. (2), nie istniała, o czym pozwany poinformował ich w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty oparte na potrąceniu rzekomej wierzytelności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 sierpnia 2014r. pomiędzy J. C., M. J. (1) i P. K. (2) zawarta została umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) Sp. z o.o. w S., (...) H. S. notariusz w S.. J. C. objęła 401 udziałów w spółce o łącznej wartości 20.050 zł, M. J. (1) 399 udziałów o łącznej wartości 19.950 zł a P. K. (2) 200 udziałów o łącznej wartości 10.000 zł. Wszystkie udziały miały być pokryte wkładami pieniężnymi wspólników. Pierwszy zarząd spółki powołany został w osobach M. J. (1) jako Prezesa Zarządu oraz J. C. jako Vice Prezesa Zarządu. Kapitał zakładowy w wysokości 50.000 zł został w całości pokryty wpłatami wspólników, przy czym płatność P. K. (2) i M. J. (1) nastąpiła na rachunek bankowy, zaś wpłata J. C. – gotówką do rąk M. J. (1).

dowód: umowa spółki, k.23-32; odpis pełny z KRS spółki, k.33-35v; przesłuchanie powódki J. C., k.202-204; dowody wpłaty, k.50-51

J. C. zawarła umowę najmu lokalu na terenie Hipodromu w S. z przeznaczeniem na restaurację. Lokal wymagał remontu i adaptacji. Za prace remontowe odpowiadał M. J. (1), przy czym na tle tych robót dochodziło do spięć pomiędzy pozwanym a J. C., która nie była zadowolona z ekipy remontowej zatrudnionej przez pozwanego ani z postępów prac. Opóźnienia prac wiązały się z groźbą wypowiedzenia spółce umowy najmu przez Hipodrom.

dowód: korespondencja e-mail, k.44-46; pismo z dnia 11 marca 2015r., k.70; przesłuchanie powódki J. C., k.202-204; przesłuchanie pozwanego M. J. (1), k.204-206

Powódka wzięła w leasing sprzęt gastronomiczny o wartości 180.000 zł mający stanowić wyposażenie kuchni lokalu na Hipodromie prowadzonego w ramach (...) Sp. z o.o. i opłacała należny czynsz. Umowę tę powódka zawarła z M. J. (1) jako finansującym.

dowód: przesłuchanie powódki J. C., k.202-204; przesłuchanie pozwanego M. J. (1), k.204-206

W dniu 24 października 2014r. spółka (...) Sp. z o.o. zawarła z bankiem (...) SA we W. umowę rachunku bieżącego oraz umowę usług bankowości elektronicznej (...) M. Firma i umowę o kartę płatniczą dla firm. W imieniu spółki umowę zawarli J. C. i M. J. (1). W związku z zawarciem umowy spółka otrzymała jedną kartę płatniczą, którą – zgodnie z porozumieniem wspólników – miał dysponować M. J. (1).

okoliczność bezsporna, nadto: umowa, k.57-60; przesłuchanie pozwanego M. J. (1), k.204--207

Na skutek błędu banku, jako dane posiadacza rachunku założonego przez spółkę, zostały wskazane dane M. J. (1). Po zgłoszeniu tego faktu przez powódkę, wpisano w dokumentach banku prawidłowe dane posiadacza rachunku.

dowód: wyciągi z rachunku bankowego, k.61-63, k.65-66; korespondencja e-mail, k.64

Wszystkimi środkami spółki zarządzał M. J. (1). W razie konieczności poniesienia wydatków na rzecz spółki, głównie związanych z remontem wynajętego lokalu, w sytuacji braku środków spółki, M. J. (1) i P. K. (2) dokonywali płatności z własnych środków.

okoliczność bezsporna, nadto dowód: zeznania świadka K. S., k.201-202, k.207; przesłuchanie powódki J. C., k.202-204, k.207; przesłuchanie pozwanego M. J. (1), k.204-207; zeznania świadka P. K. (2), k.159-160, k.163; zeznania świadka Z. U., k.160-161, k.163

Relacje pomiędzy J. C. a M. J. (1) były napięte, bowiem powódka nie była zadowolona ze współpracy z pozwanym. W efekcie podjęła decyzję o zakończeniu tejże współpracy. W dniu 13 kwietnia 2015r., podczas spotkania (...) sp. z o.o. M. J. (1), realizując wcześniejszą prośbę wspólniczki, przekazał J. C. zestawienie wydatków poniesionych przez niego na rzecz spółki w łącznej kwocie 89.863,03 zł, z czego kwota 46.988,07 zł ma pokrycie w fakturach, zaś kwota 42.874,96 zł takiego pokrycia nie ma. W tej dacie wspólnicy uzgodnili, że M. J. (1) odejdzie ze spółki i swoje udziały sprzeda pozostałym wspólnikom.

dowód: korespondencja e-mail, k.44-46; zestawienie wydatków, k.129-132; przesłuchanie powódki J. C., k.202-204, k.207; przesłuchanie pozwanego M. J. (1), k.204-207

W dniu 16 kwietnia 2015r. pomiędzy M. J. (1), J. C. i P. K. (2) zawarta została umowa sprzedaży udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, (...) P. K. (1) notariusza w G.. Na podstawie umowy, M. J. (1) sprzedał J. C. 200 udziałów w spółce (...) Sp. z o.o. w S. za cenę 40.100 zł oraz 199 udziałów P. K. (2), za cenę 39.899,50 zł.

Ceny sprzedaży zostały, wobec każdego z kupujących, rozłożone na raty, i tak:

w stosunku do J. C.:

- 10.000 zł płać do 25 maja 2015r.,

- 10.000 zł płatna do 25 czerwca 2015r.,
- 5.000 zł płatna do 25 lipca 2015r.,
- 5.000 zł płatna do dnia 25 sierpnia 2015r.,
- 5.000 zł płatna do 25 września 2015r.,
- 5.100 zł płatna do 25 października 2015r.

przy czym w stosunku do płatności każdej raty powódka poddała się egzekucji z aktu notarialnego stosownie do treści art.777§1 pkt 4 kpc;

w stosunku do P. K. (2) kwoty i terminy płatności poszczególnych rat były takie same jak J. C., za wyjątkiem ostatniej raty opiewającej na kwotę 4.899,50 zł. Podobnie jak J. C., P. K. (2), w stosunku do płatności każdej raty, poddał się egzekucji z aktu notarialnego stosownie do treści art.777§1 pkt 4 kpc.

dowód: umowa sprzedaży udziałów, k.5-10

W dniu 25 maja 2015r. dokonana została wpłata na rachunek M. J. (1) kwoty 20.000 zł tytułem spłaty pierwszej raty ceny nabycia udziałów J. C. oraz P. K. (2). W dacie 25 czerwca 2015r. nastąpiła wpłata 20.000 zł na rachunek M. J. (1) tytułem spłaty drugiej raty ceny nabycia udziałów J. C. oraz P. K. (2).

okoliczność bezsporna, nadto: bankowy dowód wpłaty, k.11; potwierdzenie przyjęcia przelewu do realizacji, k.12

W dniu 7 lipca 2015r. pomiędzy (...) sp. z o.o. w S. a J. C. została zawarta umowa przelewu wierzytelności, na podstawie której spółka przelała na cesjonariuszkę połowę swojej wierzytelności wobec M. J. (1) w wysokości 21.437,48 zł. W preambule umowy wskazano, że kwota 42.874,96 zł dotyczy wydatków dokonanych przez M. J. (1) w czasie gdy był prezesem zarządu spółki (...) sp. z o.o., nieudokumentowanych fakturami VAT. Wobec braku udokumentowania wydatków, spółka ma wierzytelność do pozwanego o zwrot na jej rzecz wydatkowanych środków i połowę tejże wierzytelności scedowała na powódkę.

dowód: umowa przelewu wraz z załącznikami, k.16-22

Pismem z dnia 7 lipca 2015r. J. C. poinformowała M. J. (1) o przelewie i wezwała go do zapłaty kwoty objętej umową cesji. W odpowiedzi na wezwanie pozwany oświadczył powódce, że wierzytelność, do zapłaty której został wezwany, nie istnieje.

dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem doręczenia, k.13-15; pismo pozwanego z dnia 23 lipca 2015r., k.133

Dnia 23 lipca 2015r. J. C. sporządziła, adresowane do M. J. (1), oświadczenie o potrąceniu, w którym zawarła oświadczenie, że dokonuje potrącenia wierzytelności przysługującej jej wobec pozwanego w kwocie 21.437,48 zł na podstawie przelewu wierzytelności z dnia 7 lipca 2015r. z przysługującą pozwanemu wobec niej wierzytelnością o zapłatę kwoty 20.100 zł wynikającej z umowy sprzedaży udziałów w spółce. Jednocześnie, wezwała M. J. (1) do zapłaty kwoty 1.337,48 zł stanowiącej wynik kompensaty wskazanych należności.

dowód: oświadczenie o potrąceniu wraz z dowodem doręczenia, k.72-74

Postanowieniem z dnia 12 października 2015r., w punkcie 1, Referendarz sądowy Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku w sprawie z wniosku M. J. (1), sygn. akt XIII 1 Co 4055/15, nadał klauzulę wykonalności aktowi notarialnemu sporządzonemu w dniu 16 kwietnia 2015r. przed notariuszem P. K. (1) w kancelarii Notarialnej w G. i zapisanemu w repertorium A numer (...), co do określonego w paragrafie trzecim, punkt 1, litera e tegoż aktu, obowiązku zapłaty przez dłużnika J. C. na rzecz wierzyciela M. J. (1) kwoty 5.000 zł.

dowód: postanowienie, k.217-218

Na podstawie uzyskanego tytułu wykonawczego M. J. (1) wszczął egzekucje przeciwko J. C. (Km 1273/15).

okoliczność bezsporna, nadto: tytuł wykonawczy, k.216

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w sprawie dokumenty oraz kopie dokumentów, jak też wymienione dokumenty zgromadzone w aktach spraw dotyczących nadania klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu przeciwko powódce a na wniosek pozwanego, jak też aktach egzekucyjnych dotyczących postępowania toczącego się przeciwko powódce w oparciu o kwestionowany tytuł wykonawczy. Uwzględnione w ustaleniach stanu faktycznego dokumenty, z których znaczna część miała charakter dokumentów urzędowych, nie były kwestionowane przez strony, również Sąd nie znalazł podstaw do odmowy uznania ich za dowód w sprawie.

Sąd nie oparł ustaleń w zakresie, kwestionowanej przez pozwanego, okoliczności dokonania wpłaty na poczet kapitału zakładowego spółki przez J. C. kwoty 20.050 zł na treści oświadczenia zarządu o pokryciu kapitału zakładowego w kwocie 50.000 zł w całości, uznawszy go za nieprzydatny. Dokument ten datowany jest na dzień 5 października 2014r., jakkolwiek wpłaty wspólników dokonane zostały na rachunek bankowy spółki w dniach 6 listopada 2014r. (P. K. (2)) i 1 grudnia 2014r. (M. J. (1)). Uznać zatem należało, że wskazany dokument nie stwierdzał prawdy, bowiem w dacie jego sporządzenia kapitał z pewnością nie był jeszcze pokryty.

Podstawą ustaleń faktycznych Sąd uczynił również zeznania świadków oraz stron. Zeznania świadka G. M. nie zostały uwzględnione z uwagi na brak wiedzy czy też niepamięć świadka w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia.

Zeznania świadka Z. U. Sąd uznał za wiarygodne, chociaż przydatne dla rozstrzygnięcia w niewielkim jedynie zakresie. Jakkolwiek świadek ten został zawnioskowany przez stronę powodową głównie celem wykazania, że pozwany M. J. (1) sprzeniewierzył środki finansowe spółki angażując je we własną działalność gospodarczą, zeznania świadka okoliczności tej nie potwierdziły. Z. U. wskazał, iż nie wiadomo, na co wydatkowane były przez pozwanego środki spółki, co nie pozwala stwierdzić, że były one wydawane na potrzeby inne niż potrzeby spółki (...) Sp. z o.o., co zarzuca pozwanemu strona powodowa.

Zeznania świadka K. S. Sąd uznał za wiarygodne. Potwierdzają one stanowisko strony pozwanej, co do zasady zresztą niekwestionowane przez powódkę, że M. J. (1) wydatkował własne środki na potrzeby spółki związane z remontem. Na ich podstawie można również stwierdzić, że na budowie pracowały także inne osoby, które opłacał pozwany.

Zeznania powódki Sąd uznał, w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia, za wiarygodne, jakkolwiek nie prowadzi to do przychylenia się do stanowiska strony powodowej o istnieniu wiarygodności spółki wobec pozwanej, przelanej następnie na wspólników. Za godne wiary, jakkolwiek niewiele do sprawy wnoszące, uznał Sąd zeznania świadka P. K. (2). O ile bowiem, bez wątplenia, powód szczerze zrelacjonował wydarzenia, o których miał wiedzę, w kwestiach rozliczeń pomiędzy spółką a pozwanym świadek w zasadzie nie miał wiedzy.

Za wiarygodne, w zakresie niesprzecznym z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, uznał Sąd zeznania złożone przez pozwanego M. J. (1), z tym zastrzeżeniem, że w kwestii pokrycia przez J. C. kapitału zakładowego stosownie do objętych udziałów Sąd dał wiarę powódce. Gdyby rzeczywiście, jak twierdzi pozwany, powódka ani grosza nie włożyła w spółkę a nadto zamierzała wyłącznie „leżeć i pachnieć”, to trudno wyjaśnić z jakich względów M. J. (1) angażował by swój czas i pieniądze we wspólne z nią przedsięwzięcie. Co więcej, stanowisku pozwanego przeczy treść maila jego autorstwa z dnia 18 listopada 2014r., w którym proponuje on wzajemne rozliczenie i rozstanie wspólników. Skoro bowiem powódka niczego do spółki nie wniosła to nie wiadomo co miało by być przedmiotem zwrotu na jej rzecz ze strony pozwanego. Co więcej, powódka wzięła w leasing sprzęt gastronomiczny na potrzeby działalności spółki, zaś drugą stroną umowy leasingu był M. J. (1). Jakkolwiek sprzęt ten nie stanowi przedmiotu wkładu do spółki, został przez powódkę oddany spółce w użyczenie, zaś koszty leasingu ponosi J. C..

Nie można zatem uznać za pozwanym, że powódka niczego do spółki nie wniosła. Ponadto, całe przedsięwzięcie na Hipodromie zostało wykreowane i zainicjowane przez J. C.. Nie sposób zatem uznać, że nie podjęła by ona stosownych działań, w tym w postaci wpłaty swojej części kapitału zakładowego, żeby nadać bieg przedsięwzięciu. Należy mieć na uwadze, że był to okres początku współpracy stron, kiedy jeszcze istniało wzajemne zaufanie współników i wiara w powodzenie projektu. W kontekście powyższego Sąd uznał za prawdziwe twierdzenie powódki, że dokonała, do rąk pozwanego, wpłaty na kapitał zakładowy spółki, a co za tym idzie, że zgromadzony przez spółkę kapitał zakładowy w postaci wpłaconych przez współników środków wynosił 50.000 zł.

Powództwo było niezasadne.

Żądanie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego strona powodowa oparła na regulacji art.840§1 pkt 2 kpc, który stanowi, że dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Zdaniem strony powodowej, roszczenie objęte tytułem wykonawczym wygasło. Ze stanowiskiem tym nie można się zgodzić. Powódka nie dowiodła bowiem, że istniała wierzytelność spółki, którą nabyła w ramach cesji, a następnie przedstawiła do potrącenia z wierzytelnością pozwanego.

Zgodnie z treścią art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zaznaczyć też trzeba, że przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego (po zmianach wprowadzonych ustawą z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. nr 43, poz. 189), rzeczą sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 kpc). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. Jest to wyrazem zasady, iż to strony powinny być zainteresowane wynikiem postępowania oraz że to one dysponują przedmiotem postępowania m. in. poprzez powoływanie i przedstawianie Sądowi wybranych przez siebie dowodów.

Podkreślenia wymaga, iż fakt dokonania cesji bynajmniej nie dowodzi istnienia przelanej wierzytelności. Pozwany istnieniu tej wierzytelności zaprzeczył, zatem rzeczą powodów było wykazanie, że wierzytelność istniała. Zważyć należy, iż zgromadzony materiał dowodowy nie pozwalał stwierdzić, że pozwany sprzeniewierzył pieniądze spółki wydając je na inne cele niż potrzeby (...) sp. z o.o. Nie można zatem mówić o szkodzie poniesionej przez spółkę w wysokości kwoty objętej żądaniem pozwu. Jeżeli pozwany wydatkował sporne środki na potrzeby spółki, to niezależnie od tego, czy została w związku z tym wystawiona faktura czy też nie, nie sposób dopatrzeć się tu szkody poniesionej przez spółkę.

W tym miejscu wskazać należy, iż gros spośród środków wydatkowanych przez pozwanego w okresie sprawowania zarządu spółką, na które nie przedłożono rachunku, dotyczy zapłaty pracownikom zatrudnionym przy remoncie obiektu na Hipodromie. Z zestawienia pozwanego wynikało jakie kwoty zostały uiszczone, zaś powódka prawdziwość tego zapisu poddała w wątpliwość twierząc, że robotnicy zgłaszali się do niej po zaległe wypłaty, bowiem pozwany im nie zapłacił. Zważywszy, że to na stronie powodowej spoczywał ciężar wykazania istnienia wierzytelności spółki mogła ona zawnioskować jako świadków beneficjentów owych spornych płatności dokonanych przez M. J. (1), to jest osoby określone w wykazie wydatków jako: „witek”, „jacek” (...). Wniosku o przeprowadzenie takiego dowodu w sprawie

niniejszej zabrakło. Co więcej, skoro powódka twierdzi, że pracownikom tym musiała ponownie zapłacić, z pewnością uzyskała potwierdzenie uiszczenia środków na ich rzecz. Dokumentów takich do sprawy również nie przedłożono.

Zdaniem Sądu, a wbrew stanowisku strony powodowej, ciężar dowodu w tym zakresie nie spoczywał na pozwanym. Skoro żądanie pozwu powódka oparła na twierdzeniu, że wierzytelność powoda objęta spornym tytułem wykonawczym nie istnieje, to winna okoliczność tę udowodnić. W konsekwencji, rzeczą strony powodowej było udowodnienie skuteczności przelewu wierzytelności. Warunkiem zaś skuteczności cesji było istnienie wierzytelności objętej przelewem.

Poza sporem było, że kwotę żadaną pozwem powódka ustaliła w oparciu o zestawienie wydatków sporządzone przez M. J. (1). Skoro jednak, jak twierdzi strona powodowa, spółka miała zasoby finansowe w wysokości 50.000 zł wpłacone na pokrycie kapitału zakładowego, zaś z zestawienia wydatków wynika, iż pozwany wydatkował kwotę 89.863,03 zł, to oczywistym jest, że część wydatków (ponad kwotę 50.000 zł) poczynił z własnej kieszeni. Idąc dalej, w sytuacji gdy na kwotę 46.988,07 zł są faktury, zaś na kwotę 42.874,96 zł faktur brak, powódka przyjęła założenie, że to właśnie wydatki z pieniędzy spółki nie znajdują pokrycia w fakturach. Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do przyjęcia takiego założenia.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż powódka przyznała, że cesja wierzytelności miała służyć odzyskaniu przez nią (nie zaś spółkę) pieniędzy, zaś spółka nie odniosła żadnej korzyści z zawarcia umowy przelewu wierzytelności. Należy zatem stwierdzić, iż działanie powódki skierowane było wyłącznie na uniknięcie obowiązku wywiązania się z zaciągniętego wobec M. J. (1) zobowiązania.

Reasumując powyższe rozważania wskazać należy, że skoro J. C. nie wykazała faktu istnienia wierzytelności spółki w stosunku do M. J. (1), to cesja a następnie potrącenie były nieskuteczne i nie mogły prowadzić do wygaśnięcia wierzytelności pozwanego wobec powódki. Tym samym należało stwierdzić, iż brak jest podstaw do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. Powództwo podlegało zatem oddaleniu, o czym, na mocy art. 840§1 pkt 2 kpc a contrario orzeczono jak w punkcie 1 sentencji.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98§1 i 3 kpc obciążając nimi powódkę, jako stronę przegrywającą sprawę.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)